

Primo april 1943.

Situasjonen ved månedsskiftet.

Foran en utvidelse av krigen. Den amerikanske utenriksminister Cordell Hull uttalte nylig at "krigen etter alle rimelige berekninger kommer til å bli langvarigere enn man etter en flyktig bedømmelse skulle tro". I sin tale den 21. mars uttalte Churchill at seiren i Europa ville bli vunnet i løpet av neste år - "men det kan like gjerne bli året etter". Slike uttalelser er delvis et uttrykk for når de alliertes krigsforberedelser vil ha nådd høydepunktet (men derimot ikke for når fiendens sammenbrudd kommer, som tenkelig kan inntreffe på et tidligere tidspunkt). Først og fremst må de imidlertid oppfattes som advarsler til dem som på grunn av overdreven optimisme er tilbøyelig til å treffe overilte disposisjoner - som f.eks. de siste urolighetene i Frankrike. Allierte politikere - bl.a. lord Simon og president Roosevelt - har uttalt seg sterkt irritert om det tøv som tales om den annen front. Det eneste man med noenlunne sikkerhet kan vite er at det på Casablanca-konferansen ble fastslått at først må Tunis være renset for fiender og tonnasjekrigen avgjort til de alliertes fordel. I sin forrige tale antydet Churchill - noe vakt - at dette ville være oppnådd til høsten. Videre kan man med noenlunne sikkerhet gå ut fra at operasjonene i Nord-Afrika vil bli fulgt av et anfall i Sør-Europa, mens det avgjørende angrepet må sette inn over kanalen, støttet av landbasert jagerfly og med så korte forsyningslinjer at ikke tonnasjeproblemet stiller seg hindrende i veien. - Det er åpenbart at Hitlers politikk både på østfronten og i Tunis nå går ut på å vinne tid, inntil arbeidsproblemene innen krigsindustrien er løst og nye arméer stillet på benene. Man anser at de nærmeste 6 måneder kommer til å bli avgjørende for krigsforløpet. Tyskernes taktikk går nå ut på å koncentrere store styrker på sørfronten i Russland samtidig som de lenger nord trekker seg langsomt tilbake til en allerede fastlagt forsvarslinje. Om ikke den allierte invasjonen setter inn i løpet av den såkalte "europaiske kampsesongen" - d.v.s. innen 6 måneder, vil et slikt tysk motstøt kunne forlenge krigen betydelig. Man rekner i England med at nye tyske armeer vil være ferdige til å gå i felt ved midtsommertid, d.v.s. at Hitler ved hjelp av ubåtoffensiven og fronten i Tunis må sikre seg en frist på fire måneder. Det er en vesentlig oppgave for de allierte å sørge for at han heller ikke får denne fristen. - Det er neppe tvil om at det er dette som er grunnlaget for vestmaktenees vurderinger. Det er meget som tyder på at det i øyeblikket pågår en voldsom kraftkonsentrasjon på de britiske øyene, og Eden har meddelt i underhuset at russerne er nøyde underrettet om de alliertes planer og resurser. Man betrakter i London ikke Kharjkovs fall som en radikal forverrelse av situasjonen som skulle framtvinge en forsèring av planene. Bestemmende for de alliertes store framstøt er imidlertid ikke bare utviklingen i Tunis og tonnasjesituasjonen, men også at tilstrekkelige mengder amerikanske våpen og soldater enda ikke er ført over havet.

Tysk strategi på østfronten. Det strategiske initiativet er gått Hitler ut av hendene, men man skal vokte seg for å undervurdere den tyske arméens offensive kraft. Det er ting som tyder på at Hitler har til hensikt å la en tysk våroffensiv fortsette umiddelbart på vinterkrigen for å unngå fjorårets misgrep, og den tyske kraftkonsentrasjonen i øst viser at Tyskland ikke vurderer truslen fra vestmaktene særlig høyt i øyeblikket. - Fremdeles er det imidlertid mange som mener at den tyske offensiven i Donets-Kharkov-avsnittet er en kamp om Kiev-Dnjepr-linjen, at den tyske krigsledelsen definitivt har gitt opp alle tanker om en offensiv øst for Don, og at den bare søker å vinne albuerom for å opprette en sterk forsvarslinje med kortere forsyningslinjer. Mens russerne tydeligvis har satt inn begrensete styrker i sin offensiv og dessuten hatt meget små tap, mener man at tyskerne tross sine forserte anstrengelser ikke enda en gang kan samle styrke til å bygge opp en virkelig våroffensiv. Man sammenlikner de tyske motanfallene i Ukraina med Rommels og von Arnims forsøk på gjennom lokale motanfall

å oppskyte dommens dag. - Et sted mellom disse to vurderingene - at tyskerne er i stand til å gjennomføre en virkelig farlig sommeroffensiv i sør, og at de for godt har slått inn på en i hovedtrekkene defensiv strategi - ligge sanhøyvis sannheten. Det er mulig at man også i det tyske hovedkvarteret er i uvisse om hvordan stillingen skal vurderes, og at man vil avvente "søleperiodens" opphør, innen man fatter de endelige beslutninger. Hitlers uttalelse den 21. mars at nye millioner soldater er på vei østover, innebærer i hvert fall ingen realitet, hans i og for seg absurd lave tall på falne, viser imidlertid hva vinterkrigen har kostet Tyskland. I juli ifjor oppgav Hitler antallet falne til 271.000, i nov. til 350.000 og i mars til 542.000. Om relasjonene innebærer noen realitet, skulle Tyskland således under den siste russiske offensiven ha tapt nesten like meget som under hele den forutgående periode av krigen.

Frontbildet i øst. Det tyske presset fortsetter langs Donets' øvre og midtre løp, fra Bjelgorod til Slavjansk. Lenger sør er fronten midlertidig stabilisert. I nord skyter enda den russiske frontbuen omkring Kursk fram over Lgov og Lebedin som en permanent trussel mot Kiev. Det tyske mottrykket vokser mot den sørlige omfatningsarméen om Orelbuen som enda holder stand tross stadige russiske anfall. Mot denne buen trenger også en nordlig arm fram over Kaluga og Vjasma. Det vil være en alvorlig trussel mot tyske offensivplaner om russerne før sommeren skulle erobre Orel og Brjansk. Derned kan den tyske Donets-fronten flankeres i nord, og selv i beste fall vil tyskernes handlefrihet bli sterkt innskrenket. Det er dette tyskerne i øyeblikket åpenbart er mest oppsatt på å forhindre. Russerne rykker samtidig langsomt nærmere Smolensk og presser på ved Ilmensjøen uten å ha oppnådd noe gjennombrudd. I øyeblikket er bildet ved østfrontens forskjellige avsnitt følgende:

Kuban. I den siste tiden har det satt inn en sterkere russisk offensiv både mot Temrjuk og mot Novorossisj. Vest for Novorossisj fortsetter lettere russiske skip å kaste i land commando-tropper som biter seg fast. Det tyske kystartilleriet søker med veksrende hell å holde de hurtiggående motor-torpedobåtene fra livet. Konsentrerte russiske flyangrep mot det tyske brohodet blir møtt av sterke tyske motanfall. De russiske landstyrkene har ganske store vanskeligheter med å rykke fram i det sålete terrenget.

Asovhavet. Her har kampene igjen blusset opp, men i begrenset målestokk. Den tyske motstanden er imidlertid meget kraftig, og flere voldsomme motanfall har satt inn mot russernes nordlige flanke og sørvest for Vorosjilovgrad.

Donets mellomste løp. Etter Kharkovs fall har tyskerne kastet sine hovedstyrker nord og sør for byen. Store panserstyrker angriper russerne mellom Isjum og Vorosjilovgrad og ved Tsjugujev, og linjene bølger fram og tilbake over elven som enda er delvis tilfrosset. De russiske troppene, som gjør lokale motanfall sørøst for Kharkov, drives stadig noe tilbake, men alle tyske forsök på å sette seg fast på den andre siden av elven har hittil mislykkes. Russerne medgir imidlertid at stillingen blir stadig mørk kritisk.

Kharkov. Den 16. mars kom den russiske bekreftelsen på tyskernes gjenerobring av Kharkov hvor de hadde kastet en kvart million mann, 900 tanks og store flystyrker inn i offensiven. Under sluttkampene mistet tyskerne 154 tanks. Til tross for at russerne innså den store betydning av å holde byen, var de ikke forberedt til å organisere et forsvar av samme art som ved Stalingrad. Kharkov, som er Sovjet-Samveldets nest viktigste kommunikasjonscentrum, er nøklen til Ukraina, og tapet av byen var utvilsomt et hardt slag for russerne. Den tyske propagandaen er på den annen side helt misvisende. Bakgrunnen for nederlaget var at general Golikovs framrykning i Ukraina ble foretatt med for svake styrker, og uten at forbindelsene bakover var sikret. "Undret ved Donets" bestod også ganske enkelt i at russerne hurtig drog seg tilbake for overlegne fiendtlige styrker. De russiske tapene har under hele rettretten vært temmelig små, og noe "omringningsslag" har ikke funnet sted. - Tyngdepunktet i den tyske offensiven er nå forlagt til Bjelgorod nordøst for Kharkov. Den 18. mars ble byen besatt, og tyskerne står nå også her ved Donets. Tyskerne melder at russerne har satt inn

friske reserver, men foreløpig fortsetter den tyske framrykningen.

Kursk-Orel. Kraftige tyske motanfall har også satt inn vest og nordvest for Kursk og nordvest for Brjansk. Den 20. mars ble byen Sjevsk gjenerobret av tyskerne som derved søker å lette trykket mot Orel. Tøværet vanskeliggjør mere omfattende operasjoner, og det er mest sannsynlig at tyskernes pågang her har en defensiv karakter for å beskytte støttepunktene Orel og Brjansk. Fremdeles fortsetter de tyske kommunikeene å tale om en "enorm russisk overlegenhet ved Orel", men det er ikke rimelig å vente noen vesentlig endring av frontbildet i den nærmeste tid.

Smolensk. Kampen om Smolensk - den tyske hovedbasis på midtfronten - har nå begynt for alvor. Under kommando av general Konev rykker russerne fram mot byen i tre kolonner. Hurtigst har den venstre fløyen marsjert som nå truer Dorogobusj i sør og har omringet Jelnja, den sterke tyske posisjonen sørøst for Smolensk. Samtidig rykker den russiske hovedstyrken langs autostradaen vestover fra Vjasma og har erobret jernbaneknutepunktet Durovo - 80 km. fra Smolensk - som også trues av framrykningen sørover langs jernbanen fra Nitinka. Den tredje arméen kommer fra Bjeloj i nord mot Jartsevo, tyskernes østre utpost foran Smolensk. Etter de siste rapportene står russerne foran Smolensk i en halvcirkel med radius 50 km. Tyskerne taler om en planmessig forkorting av fronten, men det er helt på det rene at hvor meget de enn finner det fordelaktig å forkorte den i nord, kan de ikke godvillig oppgi Smolensk. Dermed ville hele det tyske forbindelsesnettet være truet. Sannsynligvis vil derfor russerne foran denne byen møte så sterk motstand at deres framrykning opphører for noen tid.

Veliki Luki. Mellom denne byen og Kholm fortsetter en uhyre langsom russisk framrykning rett vestover. En annen russisk gruppe presser på sørover mot Vitebsk langs elven Dvina.

Ilmensjøen. Tyskerne melder om en ny russisk storoffensiv på dette avsnittet, både sør og nord for sjøen og rett vest for Seligersjøen. Russerne har på bred front satt over Lovat-elven og begynt selve stormen på Staraja Russa hvor tyskerne forsvarer seg med voldsom, intensitet. Timosjenko forsøker en knipetangsoperasjon mot von Busch's 16. armé, den ene armen har nådd fram sørvest for byen, mens en annen gruppe rykker fram over isen i nord. Noen betydelige seire er imidlertid enda ikke vunnet.

Leningrad. Etter erobringen av Schlüsselburg har russerne ikke meldt om nye framganger, mens derimot tyskerne stadig rapporterer om voldsomme kamper på Volkov-fronten. Russerne har bygget en jernbane i den 6 km. brede korridoren inn til Leningrad, men det er innlysende at deres første mål i dette avsnittet er å rense jernbanen til Moskva som tyskerne enda holder på en strekning av 100 km.

Ishavs-fronten. Også fra dette avsnittet kommer antydninger om en øket russisk aktivitet, foreløpig mest av partisaner som opererer langs den 500 km. lange bilveien fra Rovaniemi til ishavet. Helt i nord skyver imidlertid russerne fronten langsomt vestover, og i øyeblikket går den bare 12 km. fra Petsamo. Det sies at betydelige russiske styrker skal være trukket sammen her oppe, og man kan muligens vente en stor offensiv mens snøen enda ligger. Om også allierte styrker vil bli satt inn i nord, vet man ikke, men de tyske flåteforberedelsene kan tyde på at tyskerne rekner med en slik mulighet.

Tunis. Rommel forsøkte 6. mars å bringe forstyrrelse i de alliertes forbedelser ved et kraftig framstøt fra Marethe-linjen. For å kunne gjennomføre dette hadde han overført 10. panserdivisjon fra Midt- til Syd-Tunis. Utbruddsforsøket ble slått tilbake med store tap og før å møte Montgomerys ventede offensiv, måtte ytterligere aksestyrker trekkes til Syd-Tunis. Det ble imidlertid amerikanerne på midtfronten som først gikk til angrep og 10. panserdivisjon ble igjen sendt nordover for å stanse denne offensiv i ryggen på Marethe-linjen, men forsøket mislyktes ved El-Guettar-passet, 25 km. sørøst for Gafsa. Disse stadige omgrupperinger, motanfall og retretter som til å begynne med ble oppfattet som målbeviset bevegelig krigføring, er nå avsløret som tvangshøvgettsler betinget i aksestyrkenes svakhet og utsatte posisjon. Da Montgomery også gikk til angrep, varte det ikke mange

dagene før Rommel måtte oppgi hele Mareth-stillingen og ved rask retrett søke å redde sine styrker gjennom "flaskehalsen" mellom El Hamma og Gabes. Dette lyktes med tapet av 8000 fanger. Rommels videre retrett er imidlertid stadig truet av de allierte styrker på midtfronten som øver et sterkt press i flere retninger mot kysten. Amerikanerne har etter erobringen av Gafsa 18. mars inntatt fortet Maknassy, 45 km. fra kysten ved Sfax. Lenger nord i dette avsnittet opererer en alliert gruppe øst for Faid-passet og nordligst på midtfronten står de allierte i omegnen av Pichon under framrykning mot Kairouan. Etter de siste meldinger å dømme har nå også 1. engelske armé i Nord-Tunis satt seg i bevegelse. Dermed er et konsentrisk angrep innledet mot det tunesiske brohode. Den nærmeste fremtid vil vise om resultatet blir et nytt Stalingrad eller et Dunkerque. De forestående kamper kan imidlertid bli både harde og langvarige for terrenget er meget vel egnet til forsvar.

Den tyske krigsf  ringens begrensning. Trass i den strategisk håpløse situasjon Tyskland er kommet opp i ved at planene om en lynkrig i øst slo feil, understreker man på offisielt alliert hold de resurser motstanderen r  r over og mener at han enn   kan utstå de hardeste kamper på egen mark. Tendensen til ´tro at det tyske flyv  pnet holder på ´reduseres og at den tyske hjemmefronten kommer til ´bryte sammen når de militære p  kjenningsene kommer, f  r ingen støtte av ledelsen for de allierte styrkene. De menn som har til oppgave ´føre de allierte styrkene mot aksen, framholder kategorisk at først må det tyske flyv  pnet tilintetgjøres og først deretter kan man til lands beseire den tyske arm  en i dens eget land. Tyskland har i øyeblikket mellom 5000 og 6000 fly i første linje. Produksjonen n  r opp til 3000 i måneden og italienernes til 600. Ingen ting tyder på at kvaliteten reduseres nevneverdig, og nye forbedrede flytyper introduseres. De forente nasjonenes flyproduksjon vurderes til i alt 12.000 i måneden, men dette representerer ikke det antall fly som kan settes inn i kampen mot Tyskland, da de allierte flystyrkene er spredt over hele verden. Likestillethet med die Luftwaffe kan bare b  ty nederlag, de allierte m  n n  r en uhørt overlegenhet i luften, d.v.s. at de allierte m  n minst opp i 15.000 fly om måneden for ´klare sin oppgave. - De allierte kommer til ´møte en fiende som har fordelen av fire års krigserfaring og som kjemper med kortere forbindelseslinjer, hvorved hurtige forflytninger kan gjennomføres. De allierte har imidlertid på sin side fordelen ved fullt ut ´kunne utnytte den kombinerte krigføringen. Fl  tens betydning har riktignok avtatt i denne krigen og fått en annen teknisk struktur og beror møre enn før på samvirket med land- og luftstridskrefter. Og erfaringene fra denne krigen viser videre at bare herredømmet i luften kan ikke avgjøre krigens utgang, og flyv  pnet m  b  gge på samarbeid med land- og sj  ostridskrefter. På et nytt teknisk grunnlag er det bygget opp en enhetsstrategi av alle krigens resurser til lands, til sjøs og i luften. De anglosaksiske maktene har større nytte av en slik tredimensjonal enhetsstrategi enn kontinentalmaktene. Den utgjør de forente nasjonenes store reserve. Den strategiske effektiviteten av den anglo-amerikanske innsatsen kan økes nesten ubegrenset. Hele styrken til lands, til sjøs og i luften kan utnyttes i de forskjelligste nye kombinasjoner for ´skape nye fronter og en intimere vekselvirking mellom frontene. Det gir dem det strategiske initiativet og muligheten for ´beherske ikke bare sine egne, men også fiendens forsyningslinjer, sikre sine egne og lamm   fiendens resurser. Da den tyske lynkrigen brøt sammen, ble kampen om verdenshavene igjen det avgjørende krigsavsnittet.

Sj  krigen. Etter hva marineminister Alexander har meddelt er den britiske krigsfl  ten idag sterkere enn ved krigsutbruddet. Ialt har England mistet 5 slagskip, ett, "Royal Oak", senket av ubåt i 1939, fire tapt i 1941, "Hood" senket av artilleri, "Barham" av ubåt, "Prince of Wales" og "Repulse" av flytorpedoer. Fire nye slagskip har trådt i funksjon, "King George V", "Duke of York", "Anson" og "Hove". 7 hangarskip har gått tapt, derav 2 i 1941 og 3 i 1942, 5 senket av ubåter, 1 av artilleri og 1 av flybomber. Alt i alt har hangarskipene, som spiller en central rolle i den moderne sj  -

krigen, vist seg vanskelige å beskytte. Det er ikke kjent hvor mange hangarskip britene har ferdige, men det meddeles offisielt at den samlede slagstyrke og kampverdi er betydelig øket. Den britiske flåten har videre mistet 6 tunge kryssere, 2 senket av artilleri, 2 av fly, 1 av ubåt og 1 gjennom stranding. Videre 19 lette kryssere, 5 av flybomber, 7 av ubåter, 4 av krigsskip og 3 av ukjente grunner. Av samtlige kryssere gikk 9 tapt i 1941 og 13 i 1942. Kryssertapene er erstattet nesten i sin helhet. Endelig er det gått tapt 98 jagere og 48 ubåter som imidlertid er erstattet av et langt større antall nye skip. Ialt er det siden krigens begynnelse ferdigbygget 900 britiske krigsskip. Etter 42 krigsmåneder forrige gang hadde britene tapt: 15 slagskip, 20 kryssere, 20 hjelpekryssere, 60 jagere og 50 ubåter. Som et nytt tilskudd til de alliertes krigsflåter kommer de skip som står under general Giraud: 3 slagskip, 1 hangarskip, 3 tunge og 6 lette kryssere, 9 jagere og 14 ubåter. - Blant de tegn som varsler en utvidelse av krigsoperasjonene er også meldingen om at den tyske flåtens hovedstyrke er klar til å gå til sjøs i nær framtid. Tyskerne har koncentrert en sterk og velbalansert flåteeskadre ved Trondheim, bestående av slagskipet "Tirpitz", minst to kryssere av "Hipper"-klassen samt et antall hurtiggående jagere. Sannsynligvis har også det ferdigbygde hangarskipet "Graf Zeppelin" sluttet seg til denne styrken. I norske farvann fins dessuten minst et lommeslagskip og en krysser. "Gneisenau" er sannsynligvis enda under reparasjon, mens "Scharnhorst" nylig har vært observert i Skagerak. Det er en alminnelig oppfatning at den tyske flåten, som praktisk talt over hele linjen har fått nye sjefer, snart vil søke å rette et slag mot de alliertes invasionsplaner. Det tyske hovedvåpnet til sjøs er og blir imidlertid ubåtvåpnet. I første halvdel av mars har de alliertes tonnasjetap igjen steget en del, og man venter at tapene ytterligere vil stige noe i de kommende måneder. Det er på dette tiden at Tyskland i øyeblikket anser ubåtkrig som vesentligere til og med enn kampene på østfronten, og dette er bakgrunnen for at krigen mot ubåtene må være løst før en annen front kan opprettes.

Fra kirkefronten.

Presten Hansteen som nedla sitt embete ved en gudstjeneste i Uranienborg kirke i begynnelsen av februar, er nå blitt pålagt av Kirkeledelsen å trekke seg tilbake fra ethvert prestearbeid. Hansteens nasifortid - han har bl.a. skrevet wider det beryktede legionsopprop - krever at han som norsk embetsmann først må svare for sin handlemåte. Han bor forøvrig fremdeles i Gudbrand Lundes tidligere hus, som er rekvisert eiendom.

Den kjente sokneprest Freihow er arrestert. Han neklet å la seg tvangsfcrvise til Senja. Bergenspresten Grimm er tvangsförvist til Andøy.

For tiden er ialt 9 norske geistlige i tysk eller norsk fangenskap. Det er: Biskop Berggrav og prestene Tu (Vestby), Sandvik (Vinje), Søvde (Vik i Sogn), Sundby Øystad (Ski), Halten (Kistrand), Finstad (Ø.Aker), Bredo Lund (Røyken). Hittil er ialt 67 norske prester urettmessig blitt avsatt fra sine stillinger. Av disse er 51 også blitt forvist.

87 prester skal sendes avsted på tvangsarbeid i følge den nye "lov" om nasjonal arbeidsinnsats. Der er intet som tyder på at de kommer til å reise godvillig. Arbeidsinnsatsen anskues som et ledd i den totale krig og dermed blir det et samvittighetsspørsmål for kirkens menn hvordan de skal stille seg til den. - Foruten de 87 prester skal også ca. 180 teologiske kandidater sendes avsted.

Lutherstiftelsen svek som bekjent den kristelige forlagsfronten mot nasifiseringen av forleggervirksomheten. De meldte seg ut av de kristelige forlags sammenslutning og inn i Norsk forleggerforening som er under nasistisk åk. De fire menn som var ansvarlige for dette bedrøvelige skritt har nå imidlertid mättet trekke seg tilbake fra styret. Et nytt styre kommer å forsøke å redde situasjonen.

I Kopervik har de en forhenværende emissær som "sokneprest". En dag kom denne nasisten inn til en gammel kone der på stedet og gav seg i snakk

med henne. Ut i samtaLEN spurte han hvem det var som før pleide gå i kirken. Hun nevnte en del navn, men da nasisten straks begynte å skrive dem ned ble hun betenkT og spurte hvorfor han gjorde det. "For bedre å huske dem", svarte Fosse. Men om hun ikke visste fler? Jo, hun visste da det og nevnte noen til. Så ble hun imidlertid etter betenkT og spurte hva han ville med navnene. "Jeg vil be for dem", svarte nasipresten. Han fikk i alt 25 navn. Noen dager etter fikk disse 25 personer brev fra politiet. I disse het det at politiet var kjent med at vedkommende tidligere hadde vært kirkegjengere, men nå streiket. Politiet krever derfor at kirkegangen skal gjenopptas, i den anledning vedlegges en erklæring til underskrift. Hvis vedkommende ikke skrev under ville hans formue bli inndradd likesom det ville bli tatt andre forholdsregler. Dessverre lot 14 personer seg skremme og skrev under. En tid etter innså dog samtlige hva de hadde gjort, så Kopervik-kirken fremdeles står tom.

Den 63 årige sokneprest Smith i Vang ved Hamar skal fjernes fra sin stilling og sin prestegård fordi NS-fylkesmann Vries Hassel skal ha eien-dommen.

vVv

Pressen.

Morgenbladet, Dagbladet og Sjøfartstidende skal etter ordre fra Pressedirektoratet (Chef sløydlærer Boggerud) som har til oppgave å verne om pressens interesser, sluttet sammen til en avis. Aviser i en rekke byer skal slåes sammen til en avis. Det gjelder følgende byer: Fredrikstad, Gjøvik, Hamar, Lillehammer, Arendal og Stavanger. I andre byer er avisene allerede slått sammen så det har gått hardt ut over pressen det siste året. Alle de journalister og andre avismedarbeidere som blir ledige ved sammenslagningen skal skrives ut til tyskernes arbeidstjeneste.

vVv

For en tid siden ble det bebudet at alle luksusrestauranter og kafeer skulle stenges, deriblant Regnbuen. Denne danserestaurant skal nå gjenåpnes som officerskasino.

vVv

Den nyeste delen av det nye Kringkastingshuset på Tørten ved Majorstuen skal bli fødehjem for tysk arvegods.

vVv

Den 17. mars sendte quisling brev til sine "ministre" med ordre om at alle saker av betydning skal gå om Reichskommisariatet. Og quisling med "ministre" kaller seg "nasjonal regjering"! -

vVv

Under millionbranden i P.M.Byes Trykkeri natt til 1.april brente det en hel del manuskripter og trykksaker for tyskerne, bl.a, et stort praktverk som terbøven og rediess hadde bestilt til hitlers fødselsdag 20 april. Verkets titel var: S.S. in Norwegen und in den übrigen deutscher Gross-Raum." I trykkeriet holdt en også på med å trykke et stort tysk kartverk over Norge i 7 blad. Arbeidet, som utføres for Wehrmacht, har pågått i over 2 år.

vVv